

217

Куда *г. Київ - 54*
буль. Ткалова 52 кв. 38

Кому *Мачэва Володимир*
Антонів

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

215480
с. Баромна

Вітровацького р-н.
Сумської обл. Буличівськ
Леско Михайло Мико.

215480

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Внимание!
Образцы написания цифр индекса:

ДИЗЭПО

Хризантема мелкоцветная

© Министратство связи СССР, 1987
30.04.82 Цена 6 к. Художник Т. Баршова

Изготовлено в Рязской ф-ке Гознака

1

Судавської обл., Шпроттянського р-ну
село Вдольня, вулиця Гаданська, то
Лука Михайло Максимович.

217

Ветеран війни і ^{праці}труда пенсіонер. 74 роки кар.

2. Нас було в дусі сім'ї. 1921р. був недорід мідів.

Тришов бачило нас з війни, голод змисні, їдять пшану,
пішов до людей де могли розжияти ^{кращою} деревини,

3а, ^{кони}що що дасті. Тільки коню, ми взяли, сіждемо того
дня, дамо нам землі на їданя. Бачило ^{вступив до}костував у К. Н. З.

Ми че до воо баті дивимая у оді. З ненацама від фороби
полсер нас рідний баті. 2. Мистам пасті порів.

(Брати старший і середній), діду севі, 78 р. було,
пів ланті і з конопель, земле віддавали середня-

нам з половини Мама з третім меншим синам
поралась подвору і на в городі, не яка тинько наше

життя, заробити грошей, купили рядого коня, сі 15 р.
арали, засівали. Де не узялася Колеттвізіція Мама,

як віднячного двору, перша замислая у „Соз“ не
дивляки на це, наложили здалу мідів. Перший раз ми
випонали, другий - не влезі. Тришов севі нашого діду сев

а його баті з вивонавцям, у нас на даті, на стамі
стояло 2 мішки по 3 пуди житі і пшениці, коліз ми,
забрали. Мама плаче, наше ^{лиши}остав, Серого, свовму

Батькові та моїм дітям, вони ж твої плам'яники.
То грали ^{на гонимі} на віз'ювези. Мама плаче: "Діти
тепер, сворю, до сина". Дішов дідусь Азар до сина.
Син видавав порцію посарям, ну батько проєв у сина,
то не дав, ^{не вояв} дідусь у сворім помер, мамі знизано.
Люди здавали ^{але} суєнімовали дораших поней, ну враги
мішани у сізбу та ^{ло} нову у п'ятому мшав, йачі дохли
як муди, а люди ішли до ^{дшувати} лісварні там слоб'ям
Кістни, там і мерли, ^{але} тишу болягу, ну правду.
Браті мій, Сашко, ^{не вояв} проєвдився у сворім помер паруб'ач.
Мамі з найменшим братом ^{євван} буди важши і'м пору дуд
та жовтвеша.

А витисю вашу газету 25 р. підряд "Сілені Вісті"
А прочитав 3^ю сігня, а промислю Стахову, П,
Хай її спідна не шаєна доля за її слізоз.

Ан що буда дана команда, а унеє свою пенєю на книгу
Нажмал, що ^{погано} плохо у нас у селі до цього тягнут'єз мади
У нас в селі ^{бараня} бараня ^{писав} К.т. наєлєня, ^{треба} на да пам'ятини
У нас вилєрла не ^{одна} тисєвля, до 30х років було 12 т. ^{писав} по. єт.

Ви, Володимир Антонович, пишете свої матеріали,
а я свої-своїм онукам 10 дум. дай витатоті і мої і вше
Крєвд. Великого вал уєніху у вашім туді, ^{писав} писав
муда Михайло Максимовєв, а мий ^{мшув'єв} осєвєз живим.

На все добре 22.5.25р.

Ветеран війни і праці.

На рахунок мій я.

Оттак і в то не дораці

Тата то доленька моя.

Прохив не воив.

Кілого я не обманев.

Шиву еоді на волі.

У щасливій долі.

Дуро! вийду з двору.

Де жакан на ту пору

Щось йому не так!

Анби все на дурняк.

А жаль то був маме

Такого зрістку й я

Хот як би не вертисе

Уго це доленька моя.

Дивсе не дивитсья іїбоду

Вийшло з двору надорогу

Аїмо що десь що вчати

До руки свердлять

Де не зможе дідуся!
З добрим ранком!
А несе все.

Тисяч по-за рамкою!

Місця діяти років настає.

Замок від тебе вимагає.

Історії буди вірними.

До моделі привітними.

Ось яка в нас перестройка!

На вівня по мовля.

Мислю трудно обдуриши.

Вона зна вуди біжешти.

Владимир Антонович ми звали незнайомі
Я Гретів став сиротого, кодив я вшолу 2, 5 р.
Я сам від себе пишу для своєї Голубів, а ді
воно годитися зі ні а я пишу, будь ласка
повідомте мені то я не буду старістю
забачитися, дайте мені пораду.
Я написав 40 куплетів, від самого
Сталінграда, і на регтазі пралер закріпками
поєднав в газету Селове-жизни, там не опазалос
консультанта по Українському язичу вернули назад
Мого Фучопись. 22.3.39р. Продати записки